

77233

Reši dušo!

Spomin na sveti misijon.

»Veste, da niste s strohljivimi reči, z zlatom ali srebrom rešeni, . . . ampak z drago krvjo Kristusovo.« (I. Petr. 1, 18. 19.)

Z dovoljenjem prečastitega krškega knezoškofijstva.

- »Varuj se hudega in delaj dobro.« (Ps. 36, 27.)
 »On me je ljubil in dal sam sebe zame.« (Gal. 2, 20.)
 »Kdo nas bo ločil od ljubezni Kristusove?« (Rimlj. 8, 35.)

Preljubi kristijan! ne pozabi zveličavnih dni misijona, v katerih si se resnično spreobrnil k Bogu. Zvesto izpolnuj, kar si v teh dneh obetal Bogu in spovedniku, in *»delaj kakor dober vojščak Kristusa Jezusa«*. (2. Tim. 2, 3.) — Spominjaj se, da le, *»kdor bo stanoviten do konca, bo zveličan«*. (Mat. 24, 13.)

Da boš pa v dobrem stanoviten ostal:

1. Zvesto opravljaj jutranjo in večerno molitev ter prosi Boga, naj te varuje, da ga nikdar ne razžališ s smrtnim grehom.

2. Posvečuj vestno Gospodove dni, nedelje in praznike, ter pazljivo poslušaj božjo besedo. *»Kdor je iz Boga, posluša božjo besedo.«* (Jan. 8, 47.) Ako to zanemarjaš, zanemarjal boš v kratkem tudi druge krščanske dolžnosti.

3. Ne hodi v slabe tovaršije in skrbno se ogibaj bližnje priložnosti in nevarnosti greha; kajti sv. Duh pravi: *»Kdor nevarnost ljubi, bo v nji poginil.«* (Sir. 3, 27.)

4. Hodi pogostoma k spovedi in k svetemu obhajilu. Spoved ti bo pomagala dušo čisto ohra-

niti. »*Ako se spovemo svojih grehov, je Bog pravičen, da nam odpusti naše grehe in nas očisti vse hudobije.*« (1. Jan. 1, 9.) — Po svetem obhajilu z Jezusom združen boš lažje premagal svoje dušne sovražnike, zakaj Jezus pravi: »*Kdor jé moje meso in pije mojo kri, ostane v meni in jaz v njem.*« (Jan. 6, 57.) »*Ako je pa Bog za nas, kdo je zoper nas?*« (Rimlj. 8, 31.)

5. Poslednjič nikar ne pozabi resnic, ki si jih slišal oznanovati za čas misijona, ter poslužuj se sredstva, katero ti priporoča sv. Duh kakor najbolj tehtno in zdatno, ko pravi: »*V vseh svojih delih spominjaj se svojih poslednjih rečij in vekomaj ne boš grešil.*« (Sir. 7, 40.)

Zato rad premišluj sledeče krščanske resnice. Ako ti le čas dopušča, preberi vsak dan pazljivo resnico zdolej zánj odkazano in spomni se je po dnevu večkrat pri svojem delu.

Premišluj torej:

V ponedeljek: Zakaj te je Bog ustvaril?

1. Premisli, da nisi za to na svetu, da bi užival posvetno veselje in si nabiral bogastva, ampak zato, da bi služil Bogu in svojo dušo zveličal; zakaj Jezus pravi: »*Kaj pomaga človeku, če ves svet pridobi, svojo dušo pa pogubi? Ali kakšno zamenjo bo človek dal za svojo dušo?*« (Mat. 16, 26.) — Eno samo dušo imaš; enkrat pogubljen — vekomaj pogubljen! — Komu si do zdaj služil? Kaj si do

zdaj storil za svojo dušo? Si-li služil Bogu za nebesa ali svetu in hudiču za grešno veselje? — Jezus priča: »*Resnično, resnično vam povem: Slehern, kateri greh dela, je suženj greha.*« (Jan. 8, 34.) »*Kdor pa greh dela,*« pravi sv. Janez apostelj, »*je iz hudiča, ker hudič od začetka greši.*« (1. Jan. 3, 8.) In ako bi danes ali ta hip moral umreti, kaj bi bilo s tvojo edino, neumrjočo dušo?

2. Preudari pa tudi dobro, da je Bog vse druge reči na svetu ustvaril zato, da bi ti pomagale dopolnjevati in doseči to, k čemur si ustvarjen ti, namreč služiti Bogu in zveličati neumrjočo dušo. In ti, kako si se posluževal teh rečij? Ali nisi, revež, srca vezal na nje, jih bolj ljubil, kakor Boga, za njimi hrepenel, kakor da bi v njih bila vsa tvoja sreča? Ali jih nisi celo rabil v to, da si ž njimi žalil Boga in stvarnika svojega? Oh, bodi pameten in pomisli, da »*svet preide in njegovo poželenje. Kdor pa stori voljo božjo, ostane vekomaj.*« (1. Jan. 2, 17.) Torej zanaprej ne ljubi ne sveta, ne tega, kar je v njem. »*Ako kdo svet ljubi, ni Očetove ljubezni v njem.*« (1. Jan. 2, 15.)

V torek: Smrt.

1. Premisli, »*da je odločeno ljudem enkrat umreti.*« (Hebr. 9, 27.) Zavoljo izvirnega greha je Bog vsem to kazen prisodil. Gotovo bo tedaj nemila smrt konec storila tudi tvojemu sedanjemu življenju. Smrt kosi brez razločka in ozira, ne prizanese ne mlademu ne staremu, ne bogatemu, ne

ubogemu. Morebiti te bo zgrabila, ko boš najmanj mislil na to. In ako te najde v smrtnem grehu, kaj bo? — Zato pravi Jezus: »*Bodite pripravljeni; ker ob uri, ki je ne veste, bo Sin človekov prišel.*« (Mat. 24, 44.)

2. Premisli, kako boš umirajoč moral zapustiti premoženje, prijatelje in vse, na kar je bilo navsezano tvoje srce; da boš moral iti v dolgo večnost, srečno ali nesrečno! — In tvoje srce je še tako trdo priklenjeno na posvetne reči! Kaj ti bo po smrti ostalo od vsega tega? Ničesar! Ne ljubi torej tega, kar ti bo smrt vzela, ampak ljubi Boga, neskončno dobroto; On bodi tvoje vse, pri Njem ti bo dobro zdaj in vekomaj!

V sredo: Sodba.

1. Premisli, da kakor hitro se bo tvoja duša ločila od telesa, bo morala stopiti pred vsegavednega sodnika in dati odgovor od vseh svojih mislij, želj, besed, od vsakega dejanja in opuščenja dobrih del, katera si bil dolžan storiti. Strašen odgovor!

2. Premisli, da te bo poslednji dan še enkrat sodil večni sodnik vpričo vseh ljudij, katerim bodo razodeta vsa tvoja dela. Razodeti bodo grehi, tudi najbolj skriti in ostudni, katerih se grešnik morebiti ni hotel odkritosrčno in skesano spovedati. Koliki strah in groza, kolika sramota bode takrat obhajala trdovratne grešnike! V obupanju bodo rekli goram: Padite na nas! in hribom: pokrite nas! — Takrat poreče Jezus pravičnim na desni strani: »*Pridite*

blagodarjeni mojega Očeta! posedite kraljestvo, ki vam je pripravljeno od začetka sveta.» Hudobnim na levi strani pa: »*Poberite se izpred mene prekleti v večni ogenj, kateri je pripravljen hudiču in njegovim angeljem.*« (Mat. 25, 34. 41.) — O moj Bog! katere teh dvojnih besed bodo zadele mene? Na kateri strani bom stal jaz? Ali na desni ali na levi? Zdaj moram sam sebe ostro soditi, dokler mi Bog ponuja usmiljenje, da takrat ne bom obsojen.

V četrtek: Pekel.

1. Premisli, da je pekel kraj trpljenja, kraj vseh rev in vsega hudega; kraj, kateri krije mrtvaška, temna noč, kjer je smrtna senca in ni nobenega reda, ampak večni strah; kraj, kjer gori strašni, večni ogenj. V tem ognju bodo pogubljeni trpeli vse muke in bolečine: »*Kdo izmed vas bo mogel prebivati s požrešnim ognjem? Kdo izmed vas bo prebival z večno žerjavico?*« (Iz. 33, 14.) Premisli, kaj je to: živ večno goreti v ognju! Kako grozovito bo to trpljenje!

2. Premisli, da bo vse to trpljenje večno, brez konca in kraja, brez polajšanja in prenehanja. Preteče tisoč in tisoč milijonov let, in peklu konca ne bo; vsak dan se bode trpljenje le znova začelo. Vedno bodo po peklu odmevale besede sodnikov: Poberite se izpred mene prekleti v večni ogenj! Ostal bo pogubljeni vekomaj brez Boga, — vekomaj preklet od Boga, — vekomaj v grozovitnem ognju, — vekomaj obdan od hudih duhov! Kristijan, tukaj

se ti zdi malo trpljenje hitro pretežko in predolgo, kaj pa bo v peklju?

V petek: Jezus na križu.

1. Premisli, krščanska duša, kdo je Oni, ki visi na križu. — Jezus Kristus je, božji Sin, pravi Bog in pravi človek ob enem. Poglej njegovo glavo s trnjem kronano, njegovo lice s krvjo in solzami oblito, njegove roke in noge z ostrimi žreblji prebodene in pribite, celo njegovo telo pokrito z brezštevlnimi ranami, iz katerih teče sveta kri. — In zakaj trpi vse to? »*Zavoljo greha svojega ljudstva sem ga udaril,*« pravi Bog po preroku. (Iz. 53, 8.) O nesrečni grehi, ki so Sina božjega na križ pribili! Kako bi mogel še kdaj privoliti v greh?

2. Premisli, da Jezus vse to radovoljno trpi, zato da bi ti njega ljubil. Cela njegova podoba diha ljubezen: Razpete roke, nagnena glava, odprto srce. — Kako bi bil Jezus mogel lepše pokazati ljubezen do nas, kakor s tem, da je dal prebosti ne samo telo, ampak tudi svoje srce? Ali Mu še moreš odreči ljubezen, katere toliko želi? — O moj Jezus! Ti si sebe na križu záme daroval, tudi jaz se ves Tebi darujem. O ljubi Jezus! vzemi celo moje srce; ljubim te nad vse in ljubiti te hočem do poslednjega svojega zdihljeja. O križani Jezus! rajši hočem umreti, kakor grešiti!

V soboto: Marija.

1. Pobožno češčenje Marije in pristrčno zaupanje do nje je posebno izdatna pomoč, bogo-

ljubno živeti in se zveličati. Da boš tako pobožnost in tako zaupanje v sebi oživil, premisli, da je Marija mati božja, kraljica nebes in zemlje, devica mogočna, ki ti more zadobiti od svojega Sina vsako milost in pomoč, katere potrebuješ. Marija mogočna kraljica je brezštevilmokrat čudovito ozdravila bolnike, potolažila do smrti žalostna srca, pomirila viharo morje, kristijane rešila sovražnih vojsk, potrla moč hudičevo, duše otela pekla. Ali ne bo mogla tudi tebi pomagati vsaki čas in zlasti ob smrtni uri?

2. Premisli, da Marija ni samo mogočna kraljica, ampak tudi naša mati, mati ljubezniva, mati dobrotljiva. Naša mati je, ker je Jezus, njeni božji Sin, ko se je po nji včlovečil, postal naš brat; naša mati, ker nam je v svojih bridkostih pod križem pomagala k novemu življenju milosti; naša mati, ker nas je Jezus s križa njej kakor otroke priporočil. Od Boga nam za mater dana, ima Marija najboljše materino srce in rada priteče v pomoč, ako jo zaupno kličemo. — O Marija, moja ljuba mati! za Bogom hočem tebe ljubiti nad vse; vsaki dan te hočem ponižno častiti, v vsaki potrebi k tebi pribežati. Ozri se milostno náme in mojih prošenj ne zaničuj!

V nedeljo: Nebesa.

1. Premisli, moj kristijan, neskončno veselje, katero te čaka po tem kratkem življenju v nebesih, ako zvesto služiš Bogu in v dobrem ostaneš stano-

viten. V srečni uri, ko te bo Bog vzel k sebi, boš vekomaj rešen vsega trpljenja. »*Bog bo obrisal (svojim služabnikom) vse solze od njih oči, in smrti ne bo več, ne žalovanja, ne upitja, ne bolečine, ker poprejšnje je minulo.*« (Razod. 21, 4.) Tvoje telo bo častitljivo izpremenjeno. »*Pravični se bodo svetili kakor solnce v hiši svojega Očeta.*« (Mat. 13, 43.)

2. Premisli, da tvoje največje veselje bo to, da bodeš gledal in vekomaj užival Boga, neskončno dobroto in lepoto. Bog sam bo tvoje preobilno plačilo! Pomisli, kaj da je to: Boga za svojega imeti, ves utopljen biti v njega, neskončno morje vse dobrote in sladkosti. Svetniki so včasih že na zemlji v božji ljubezni okušali toliko sladkost in radost, da jim je bilo umreti. Kaj hočemo tedaj reči še-le o radosti nebeški? »*Oko ni videlo, uho ni slišalo, in v srce človekovo ni prišlo, kar je Bog pripravil tem, kateri ga ljubijo.*« (1. Kor. 2, 9.) Misli torej pogosto na nebesa in nikar jih ne izgubi zavoljo revne zemlje in kratkih grešnih užitkov! V križih in težavah prepevaj v duhu s svetim Frančiškom:

Križ se mi v veselje izpremeni,
Ko se spomnim srečne večnosti!

M o l i t v e

v zadobljenje nekaterih odpustkov.

Glej, o dobrotljivi in najslajši Jezus, pred Tvojim obličjem se vržem na kolena ter Te prosim in rotim z največjo gorečnostjo svoje duše, vtisni v moje srce prav žive občutljeje vere, upanja in ljubezni in dodeli mi resnično kesanje nad mojimi grehi z najtrdnejšo voljo, poboljšati se, ko s srčnim ginjenjem in z veliko žalostjo v duhu gledam pet Tvojih ran ter premišlujem, kar je od Tebe, o dobri Jezus, prerokoval David, prerok: »Moje roke in moje noge so mi prebodli, vse moje kosti so razšтели.« (Ps. 21, 17. 18.)

(Kdor po vredni spovedi in sv. obhajilu skesano moli to molitev pred podobo križanega ter moli na namen sv. Očeta 5 Očenašev in 5 Česčenasmarij, zadobi popolnoma odpustek, ki se lahko daruje tudi dušam v vicah. Pij IX. 31. malega srpana 1858.)

Vzdihljeji.

»Jezus, Marija, Jožef! Vam darujem svoje srce in svojo dušo!

Jezus, Marija, Jožef! pomagajte mi v zadnjem smrtnem boju!

Jezus, Marija, Jožef! naj se moja duša loči z Vami v miru!«

(Odpustek 300 dnij, kolikorkrat pobožno in vsaj s skesanim srcem izrečeš to trikratno klicanje. Pij VII. 29. mal. travna 1807. Odpustek 100 dnij, kolikorkrat izrečeš le enega teh vzdihljejev. Pij VII.)

»Moj Jezus, usmiljenje!«

(Odpustek 100 dnij, kolikorkrat izrečeš te besede. Leon XII. je leta 1824. ta odpustek dovolil ustmeno. — Potrdil ga je Pij IX. 23. kimovca leta 1857. za vse čase.)

Darovanje Zveličarju.

O moj ljubeznjivi Jezus! da ti izkažem svojo hvaležnost in ti zadostujem za mnogokatero svojo nezvestobo, ti jaz I. I. darujem svoje srce in se ti posvetim vsega ter sklenem s tvojo milostjo, te nikoli več ne razžaliti.

(Kdor to molitvico moli pred podobo Srca Jezusovega, zadobi enkrat na dan 100 dnij odpustkov. Pij VII. 1817. Popolni odpustek enkrat v mesecu, ako to molitev ves mesec moli po enkrat na dan, se spove, prejme sv. obhajilo in moli na papežev namen. Pij VII. 9. rožnika 1807 in 26. kimovca 1817.)

Molitev v nevarnostih in skušnjavah zoper čistost.

O Gospa moja, o Mati moja! tebi se vsega darujem in da se ti izkažem udanega, ti posvetim danes svoje oči, svoja ušesa, svoja usta, svoje srce in popolnoma vsega samega sebe. Ker sem tedaj tvoj, o dobra Mati, varuj me, brani me kakor svojo lastnino in posestvo.

Vzdihljej v skušnjavah.

O Gospa moja, o Mati moja! spomni se, da sem tvoj, varuj me, brani me, kakor svojo lastnino in posestvo.

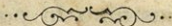
(Kdor to molitev z vzdihljejem vred in eno Češčena Marijo moli zjutraj in zvečer s skesanim srcem in ima namen, po Marijini priprošnji premagati skušnjave, zlasti nečiste skušnjave, dobi vsak dan 100 dnij odpustkov in vrhu tega enkrat v mesecu popolni odpustek, ako to pobožnost opravlja skozi mesec dnij in tistega, kadar prejme sv. obhajilo in v kaki cerkvi moli na papežev namen. Za sam vzdihljej je 40 dnij odpustka, kolikorkrat ga pobožno izrečeš v skušnjavah. Pij IX. 5. vel. srpana 1851.)

Molitev k Mariji za srečno smrt.

O Marija, brez madeža spočeta, prosi za nas, ki k tebi pribežimo. O pribežališče grešnikov, o Mati umirajočih, ne zapusti nas v naši smrtni uri, temveč zadobi nam popolno žalost, odkrito-srčno kesanje in odpuščanje naših grehov, vredno sprejetje svete popotnice in potrjenje po zakramentu poslednjega olja, da varno pridemo pred prestol pravičnega in usmiljenega Sodnika, svojega Boga in Zveličarja. Amen.

(Pij IX. je 11. sušca 1856 podelil odpustek 100 dnij, katerega se udeleži enkrat na dan vsak, kdor to molitev opravi pobožno in skesanega srca, da bi zadobil milost srečne smrti.)

Vse v večjo čast božjo in naše Matere Marije!

Sveti misijon.

1. Srečni in zlati čas svet'ga mis'jona,
O da smo včakali tudi ga mi!
Milosti svoje iz večnega trona
Svojim otrokom zdaj Oče deli.
Duša krščanska, oj zdaj se potrudi,
Zvoljen'ga časa nikar ne zamudi!
2. Ljudstvo, oj ljudstvo, izdrami se s spanja,
Dnevi zveličanja zdaj so za te;
Zdaj je čas tvojega obiskovanja,
Da bi spoznalo, kaj v srečo ti gre!
Tak' zdaj še usmiljeni Jezus vzdihuje,
Ko si na svetu mis'jon ogleduje.
3. Pridite torej, vi star'ši krščanski,
Tukaj si zlajšali boste srce;
Težke dolžnosti in križi vsakdanji
Stiskajo vas, in otroci skrbé.
Kaj bi storili, kako bi ravnali,
V svetem mis'jonu to boste spoznali.
4. Vi gospodarji in ve gospodinje,
Ostra na sodbi bo tudi za vas;
Brž obrnite sem svoje stopinje,
Hitro poteče ta 'zvoljeni čas.
Kako skrbeti, kak' modro hiš'vati,
Svoje — tu čujte — kako zveličati.
5. Pridi, krščanska mladina, ti tudi,
Sini in hčere in posli vi vsi;
V zanké dobit' vas svet spačen se trudi,
Bodite srčni, da vas ne vlovi.
Oh, poslušajte glas svet'ga mis'jona:
Vojska je kratka, pa večna je krona.

6. Teci k mis'jonu, zagrešena duša,
Milosti tukaj studenci tekó,
Tukaj zastarani greh se odpušča,
Glej spovednico, poklekni pred njo!
Rane skeleče se tukaj celijo,
Žalostna srca se tu ohladijo.
7. Oh, ne zamudi, krščanska dušica,
Z Bogom se spraviti, dan's je tvoj čas;
Dan's se vtolažit' dá božja pravica,
Jutri je lahko že sodba za nas,
Danes je lahko vse pridobljeno,
Jutri prepozno in vse zamujeno.
8. Glej, jaz sem blizu, sam Jezus nam kliče,
Danes kdor išče me, našel me bo;
Kdor se pa danes od mene pomiče,
Bode me iskal, pa našel težko.
Torej Gospoda zdaj zvesto iščimo,
Svet'ga mis'jona kar ne zamudimo!
9. Kar pa obetamo, zvesto držimo,
Gola obljuba saj nič ne veljá;
Usmiljen'ga Boga goreče prosimo,
Da stanovitnosti milost nam dá.
Oh, naj spominja in vselej nas viža,
Posihdob znam'nje mis'jonskega križa!

Misijonski zvon.

1. Že krije tiha noč doline;
Živali spé in cvetje trat;
Mis'jonski zvon z visoke line
Doní le tužno še enkrat.
O moli, moli, kliče zvon,
Daj dušam blagor svet'
mis'jon! | 2. Ko skrben oče oznanuje
Mis'jonski zvon nebeški mir,
Po trgu, po vaséh se čuje,
In v vsako hišo najde tir.
O zvoni, zvoni, blagi zvon,
Hudobne vzbudi svet'
mis'jon! |
|--|--|

3. Po krivih potih grešnik raja
In v sladnosti zapravlja dan;
Med dobrovoljce rad zahaja,
V nesramno d'janje zakopan.
Tud' njega glasno kliče zvon —
Na pot pokore svet' mis'jon!
4. Glej, stari grešnik, oče sivi, 5. O čujte, vi 'zgubljeni sini,
In ve posvetne matere, Poslušaj, razuzdana hči:
Za vas otroci ljubeznivi Za vas vaš oče v bolečini
Stegujejo k Bogu roke. In mati v solzah se topi.
O zvoni, zvoni, blažen zvon, O kliči, vpij na srce zvon,
Daj star'šem milost svet' Da jih poboljša svet'
mis'jon! mis'jon!
6. Bogu darujmo srce svoje,
Dokler nas kliče zvona glas;
K'dar sodbe strašna tromba poje,
Ne bo več milosti za nas.
Takrat ne bo več zvon zapel,
Mis'jon slovó za vselej vzel.

Misijonski križ.

1. Kraljevo znam'nje, križ stoji,
Bandero glej vihrati!
Iz križa Jezus nas uči
Za dušo se vojsk'vati.
Oj sveti križ, življenja luč,
Oj sveti križ, nebeški ključ!
Ponižno te častimo,
Zvestobo obljubimo.
2. Oj križ, izvoljeno drevo,
Ki z rešno si krvjo polito,
Nosilo Jezusa telo,
Oh, bodi nam častito!
Oj sveti križ itd.
3. Iz svet'ga križa božji Sin
Čez 'zvoljen svet kraljuje;
Svet'križ, trpljenja lep spo-
Nam milost oznanuje. [min,
Oj sveti križ itd.

4. Iz križa Jezus vabi nas
Zvesto za njim hoditi,
Svoj križ zadeti vsaki čas
In ga za njim nositi.
Oj sveti križ itd.
5. Svet' križ bandero naše je
Premagati skušnjave,
Odvrniti sovražnike,
Prenesti vse težave.
Oj sveti križ itd.
6. Svet' križ na smrtni postelji —
Priatelj naš edini!
Na grobu pot nam kažeš ti
K nebeški domovini.
Oj sveti križ itd.
7. Oj sveti križ, ti znam'nje usmiljenja,
Spokornim tol'ko milo!
Prihod sodnika ostrega
Nam bodeš oznanilo.
Oj sveti križ itd.
8. Oj sveti križ, ti boš spomin
Nam svetega mis'jona;
Oj pomni nas, kar božji Sin
Uči iz svoj'ga trona:
Molite in čujte vsi,
Ostan'te vselej zvesti mi,
In vam gotova krona
Bo svet'ga misijona. Amen.

Celovec 1900.

Tisk in založba tiskarnice družbe sv. Mohorja.

Ponatiskanje se pridržuje.